

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 11. septembra 2014*

„Predhodno odločanje — Svoboda ustanavljanja — Svoboda opravljanja storitev — Kolektivni naložbeni podjetji za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) — Direktiva 85/611/EGS — Člen 45 — Pojem ‚izplačilo imetnikom enot premoženja‘ — Izročitev potrdil o imenskih enotah premoženja imetnikom enot“

V zadevi C-88/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour de cassation (Belgija) z odločbo z dne 24. januarja 2013, ki je prispela na Sodišče 22. februarja 2013, v postopku

Philippe Gruslin

proti

Beobank SA, nekdanja Citibank Belgium SA,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J. L. da Cruz Vilaça (poročevalec), G. Arestis, J.-C. Bonichot, in A. Arabadžiev, sodniki,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. novembra 2013,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za P. Gruslina L. Misson in J. Meyer, odvetnika,
- za Beobank SA, nekdanjo Citibank Belgium SA, M. van der Haegen in A. Fontaine, odvetnika,
- za belgijsko vlado J.-C. Halleux in M. Jacobs, agenta,
- za češko vlado M. Smolek, agent,
- za Evropsko komisijo J. Hottiaux, J. Rius in A. Nijenhuis, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 13. februarja 2014

* Jezik postopka: francoščina.

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 45 Direktive Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 1, str. 139), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/ES z dne 29. junija 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 2, str. 269, v nadaljevanju: Direktiva KNPVP).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med P. Gruslinom in banko Beobank SA, nekdanjo banko Citibank Belgium SA (v nadaljevanju: Beobank), v zvezi z izročitvijo potrdil o imenskih enotah premoženja splošnega investicijskega sklada Citiportfolios (v nadaljevanju: sklad Citiportfolios).

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Direktiva KNPVP je bila večkrat spremenjena, nato pa razveljavljena z Direktivo 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, str. 32), s katero je bila Direktiva KNPVP prenovljena. Vendar se je v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari uporabljala zadnjenavedena direktiva.
- 4 V uvodnih izjavah od druge do pete Direktive KNPVP v različici, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja v sporu o glavni stvari, je bilo navedeno:

„ker naj se nacionalni zakoni, ki urejajo kolektivne naložbene podjeme, uskladijo zaradi približevanja pogojev konkurence med temi podjetji na ravni Skupnosti in hkrati zagotovijo učinkovitejšo in enotnejšo zaščito za imetnike enot premoženja; ker bo takšna uskladitev kolektivnemu naložbenemu podjetju v eni državi članici olajšala trženje enot premoženja v drugih državah članicah;

ker bo doseganje teh ciljev olajšalo odpravo omejitev prostega pretoka enot premoženja kolektivnih naložbenih podjetij v Skupnosti in bo takšno usklajevanje pripomoglo k nastanku evropskega kapitalnega trga;

ker je ob upoštevanju teh ciljev zaželeno, da se postavijo skupna pravila o dovoljenjih, nadzoru, obliki in dejavnosti kolektivnih naložbenih podjetij v državah članicah in podatkih, ki jih morajo objavljati;

ker je uporaba teh splošnih pravil zadostno jamstvo, da se kolektivnim naložbenim podjetjem v državah članicah, ob upoštevanju veljavnih predpisov o pretoku kapitala, dovoli trženje enot premoženja v drugih državah članicah, ne da bi imele te države članice možnost podrežati te podjeme ali enote njihovega premoženja kakršnim koli določbam, razen določbam, ki v teh državah ne spadajo na področje, ki ga pokriva ta direktiva; ker mora država članica, če kolektivni naložbeni podjem iz ene države članice trži svoje enote premoženja v drugi državi članici, kljub temu sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da lahko imetniki enot premoženja v tej drugi državi članici zlahka uveljavljajo svoje finančne pravice in dobivajo potrebne podatke“.

5 Člen 1(6) Direktive KNPVP je določal:

„Ob upoštevanju določb, ki urejajo pretok kapitala, in členov 44, 45 in 52(2), ne more na področju, ki je urejeno v tej direktivi, nobena država članica uporabljati drugih določb za [kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP)] v drugi državi članici ali za enote premoženja, ki jih izdajo ti KNPVP, ki tržijo svoje enote premoženja na njenem območju.“

6 Člen 4(1) te direktive je določal:

„Noben KNPVP ne izvaja teh dejavnosti, če ne dobi dovoljenja pristojnih organov države članice, v kateri se nahaja [...].“

To dovoljenje je veljavno v vseh državah članicah.“

7 V oddelku VIII navedene direktive, naslovljenem „Posebne določbe, ki se uporabljajo za KNPVP pri trženju enot svojega premoženja v drugih državah članicah“, je člen 44(1) te direktive določal:

„KNPVP, ki trži enote svojega premoženja v drugi državi članici, mora upoštevati veljavne zakone in druge predpise v tej državi, ki ne spadajo na področje, ki ga ureja ta direktiva.“

8 Člen 45 te direktive je določal:

„V primeru iz člena 44 morajo KNPVP v skladu z zakoni in drugimi veljavnimi predpisi v državi članici, kjer tržijo, med drugim sprejeti ukrepe, ki so nujni za zagotovitev, da so v tej državi na razpolago zmogljivosti za izplačila imetnikom enot premoženja, ponovni odkup ali izplačilo enot premoženja in objavo podatkov, ki so jih KNPVP dolžni zagotoviti.“

9 V točki 1.10 stolpca 1, naslovljenega „Podatki o depozitarju“, ki je na seznamu A, priloženem k Direktivi KNPVP, je bilo navedeno:

„Podrobnosti o vrstah in glavnih lastnostih enot premoženja in zlasti:

- narava pravice (stvarna, osebna ali druga), ki jo predstavlja enota,
- originalni vrednostni papirji ali potrdila, ki dokazujejo upravičenost; vpis v register ali na račun,
- lastnosti enot: imenske ali prinosniške. [...]

[...]“

Belgijsko pravo

10 Člen 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990 o finančnih transakcijah in finančnih trgih (*Moniteur belge* z dne 22. decembra 1990, str. 23800, v nadaljevanju: zakon z dne 4. decembra 1990) je v različici, ki je veljala v času dejanskega stanja spora o glavni stvari, določal:

„Naložbeni podjem iz prvega odstavka mora določiti organizacijo iz člena 3, točka 1 ali 2, za zagotavljanje razdeljevanja imetnikom enot premoženja, prodajo in ponovni odkup enot ter razpoložljivost [...] informacij, ki jih mora zagotavljati naložbeni podjem.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

- 11 Iz predložitvene odločbe in spisa, predloženega Sodišču, je razvidno, da je sklad Citiportfolios investicijski sklad luksemburškega prava, ki ga upravlja družba luksemburškega prava Citiportfolios in katerega depozitna banka je družba luksemburškega prava Citibank Luxembourg.
- 12 Prospekt sklada Citiportfolios je v Belgiji objavila banka Beobank v vlogi organizacije, ki jo je družba Citiportfolios imenovala v skladu s členom 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990.
- 13 P. Gruslin, belgijski državljan s prebivališčem v Belgiji, je med 12. in 24. januarjem 1996 vlagal v sklad Citiportfolios in za to opravil vpise neposredno pri družbi Citibank Luxembourg. Banka Beobank ni bila navedena kot subjekt, pri katerem je bil sklenjen vpis, niti kot taka ni prejela nobene provizije.
- 14 Družba Citibank Luxembourg je 9. septembra 1996 odpovedala vse račune in poslovna razmerja s P. Gruslinom z učinkom od 17. septembra 1996 ter ga pozvala, naj s svojih računov dvigne vsa sredstva in vrednostne papirje. P. Gruslin je bil obveščen, da bo, če navedeni družbi ne bo dal navodil glede transakcij, ki naj se izvršijo zaradi likvidacije enot premoženja v skladu Citiportfolios, te enote vpisala na njegovo ime v register imetnikov enot premoženja izdajatelja. Ker družba Citibank Luxembourg od P. Gruslina ni prejela nobenih navodil, je 14. oktobra 1996 ta vpis izvedla.
- 15 P. Gruslin je decembra 1996 banki Beobank pisal, naj mu izroči potrdila o enotah premoženja, ki so bile vpisane na njegovo ime v register imetnikov enot premoženja iz sklada Citiportfolios. Banka Beobank je odgovorila, da ker so bile enote premoženja kupljene neposredno pri družbi Citibank Luxembourg, niso evidentirane v spisu, ki pri njej obstaja na ime P. Gruslina. Banka Beobank je P. Gruslina obvestila, da bo spis posredovala v obravnavo družbi Citibank Luxembourg.
- 16 P. Gruslin je 14. januarja 2008 začel postopek pred gospodarskim sodiščem v Bruslju, da bi se banki Beobank naložilo, naj mu izroči navedena potrdila, da bo lahko dokazal lastništvo enot premoženja, ki jih je vpisal. Ker ob koncu postopka pred tem sodiščem ni bil uspešen, je vložil pritožbo na njegovo odločbo, v kateri se je skliceval med drugim na člen 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990.
- 17 Višje sodišče v Bruslju je s sodbo z dne 11. januarja 2011 ugotovilo, da je zahtevek P. Gruslina za izročitev zadevnih potrdil neutemeljen, pri čemer je med drugim opozorilo, da je treba, ker gre pri členu 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990 za prenos člena 45 Direktive KNPVP v belgijsko pravo, v njem uporabljeni izraz „razdeljevanje“ razlagati ne kot izročitev potrdil o enotah premoženja, kot je to trdil P. Gruslin, temveč kot „izplačilo“ imetnikom enot premoženja.
- 18 P. Gruslin je zoper to sodbo vložil kasacijsko pritožbo. V utemeljitev te pritožbe je med drugim navedel, da v skladu s členom 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990 izročitev potrdil o enotah premoženja spada med naloge, ki jih banka Beobank opravlja za sklad Citiportfolios.
- 19 V teh okoliščinah je Cour de cassation prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 45 Direktive [KNPVP] razlagati tako, da se pojem ‚izplačilo imetnikom enot premoženja‘ nanaša tudi na izročitev potrdil o imenskih enotah premoženja imetnikom enot premoženja?“

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

- 20 P. Gruslin je z dopisom z dne 6. marca 2014, ki je v sodno tajništvo Sodišča prispel 10. marca 2014, po sklepnih predlogih generalnega pravobranilca, predstavljenih 13. februarja 2014, v skladu s členom 83 Poslovnika Sodišča predlagal ponovno odprtje ustnega dela postopka, pri čemer je v bistvu navajal, da je generalni pravobranilec v točki 48 sklepnih predlogov navedel novo pravno načelo, ki ga stranki pri podaji stališč nista obravnavali.
- 21 Prvič, Sodišče lahko v skladu s členom 83 Poslovnika odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, ali če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča Evropske unije niso razpravljali.
- 22 Drugič, v skladu s členom 252, drugi odstavek, PDEU je dolžnost generalnega pravobranilca, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih se v skladu s Statutom Sodišča zahteva njegovo sodelovanje. Pri opravljanju te naloge lahko predlog za sprejetje predhodne odločbe po potrebi analizira v širšem okviru, in ne prav v takem, kakršnega je opredelilo predložitveno sodišče ali stranke v postopku v glavni stvari. Ker Sodišča ne vežejo ne sklepni predlogi generalnega pravobranilca ne obrazložitev, na kateri ti predlogi temeljijo, ni nujno ponovno odpirati ustnega postopka vsakič, ko generalni pravobranilec sproži pravno vprašanje, o katerem se stranki nista izrekli (sodba Pohotovost, C-470/12, EU:C:2014:101, točka 22 in navedena sodna praksa).
- 23 V obravnavani zadevi Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima na voljo vse potrebno za odgovor na zastavljeno vprašanje in da so se stališča, ki so mu bila predstavljena na obravnavi, med drugim stališče P. Gruslina, nanašala na to.
- 24 Zato je treba predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka zavrnil.

Vprašanje za predhodno odločanje

- 25 Predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba obveznost iz člena 45 Direktive KNPVP, v skladu s katero mora KNPVP, ki enote svojega premoženja trži v državi članici, ki ni tista, v kateri je, zagotoviti izplačila imetnikom enot premoženja v državi članici trženja, razlagati tako, da vključuje to, da se imetnikom enot premoženja izročijo potrdila, ki izkazujejo enote premoženja, vpisane na njihovo ime v register imetnikov enot premoženja, ki ga vodi izdajatelj.

Dopustnost

- 26 Evropska komisija dvomi o dopustnosti tega vprašanja za predhodno odločanje v bistvu na podlagi tega, da je P. Gruslin osebno šel v Luksemburg, da bi vpisal enote premoženja neposredno pri družbi Citibank Luxembourg, medtem ko je cilj Direktive KNPVP zlasti zaščita imetnikov enot premoženja, ki vlagajo prek posrednikov, ki so v državi članici, ki ni tista, v kateri je KNPVP. Zato naj ne bi bilo nujno, da se ta direktiva uporablja za spor o glavni stvari.
- 27 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, s katerim prvo zagotavlja drugim razlago prava Unije, ki jo potrebujejo za rešitev obravnavanih sporov (glej zlasti sodbo Fish Legal in Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, točka 29 in navedena sodna praksa).

- 28 Za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča zastavijo v pravnem in dejanskem okviru, ki so ga pristojna opredeliti sama in katerega pravilnosti Sodišče ne preizkuša, velja domneva upoštevnosti. Sodišče lahko odločanje o predlogu nacionalnega sodišča za sprejetje predhodne odločbe zavrne samo, če je jasno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora v postopku v glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni za to, da bi lahko na zastavljena vprašanja dalo koristne odgovore (glej zlasti sodbo *Fish Legal in Shirley*, EU:C:2013:853, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 29 Ni sporno, prvič, da je sklad *Citiportfolios* v Luksemburgu in da so se njegove enote premoženja tržile v Belgiji. Drugič, člen 138, drugi odstavek, zakona z dne 4. decembra 1990 je bil namenjen prenosu člena 45 Direktive KNPVP v belgijsko pravo, pri čemer se je P. Gruslin na to določbo skliceval za izročitev potrdil iz spora o glavni stvari. Zato se, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 22 sklepnih predlogov, ne zdi, da bi bilo vprašanje za predhodno odločanje, ki se nanaša izrecno na razlago tega člena, nepovezano z dejanskim stanjem ali resničnim namenom postopka o glavni stvari.
- 30 Iz navedenega izhaja, da je vprašanje za predhodno odločanje dopustno.

Utemeljenost

- 31 Pojem „izplačilo imetnikom enot premoženja“ iz člena 45 Direktive KNPVP v tej direktivi ni opredeljen.
- 32 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča tako iz zahtev po enotni uporabi prava Unije kot iz zahtev načela enakosti izhaja, da se pojmi iz posameznih določb prava Unije, ki se za določitev svojega pomena in obsega ne sklicujejo izrecno na pravo držav članic, v vsej Evropski uniji navadno razlagajo neodvisno in enotno, pri čemer se morata upoštevati kontekst določbe in namen zadevne zakonodaje (sodba *Fish Legal in Shirley*, EU:C:2013:853, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 33 Iz uvodnih izjav od druge do četrte Direktive KNPVP izhaja, da se za zagotovitev prostega trženja enot premoženja KNPVP v Uniji s to direktivo usklajujejo nacionalne zakonodaje, ki urejajo KNPVP, in sicer, prvič, s približevanjem pogojev konkurence med temi podjetji v Uniji in, drugič, z zagotavljanjem učinkovitejše in enotnejše zaščite za imetnike enot premoženja. Zato so s to direktivo uvedena skupna pravila o dovoljenjih, nadzoru, obliki, dejavnosti in podatkih, ki jih morajo KNPVP objavljati.
- 34 Iz člena 1(6) Direktive KNPVP v povezavi s peto uvodno izjavo te direktive izhaja, da prosto trženje enot premoženja KNPVP v Uniji za KNPVP, ki so v neki državi članici, pomeni priložnost, da tržijo svoje enote premoženja v drugi državi članici, ne da bi v zadnjenavedeni državi lahko zanje veljala kakršna koli druga določba na področjih, ki jih ureja ta direktiva.
- 35 Tako mora v skladu s členom 4(1) navedene direktive vsak KNPVP za izvajanje svojih dejavnosti dobiti dovoljenje pristojnih organov države članice, v kateri je, to dovoljenje pa velja v vseh drugih državah članicah.
- 36 Podobno člen 44(1) te direktive določa, da mora KNPVP, če trži enote svojega premoženja v drugi državi članici od tiste, v kateri je, upoštevati veljavne zakone in druge predpise v tej državi, ki ne spadajo na področje, ki ga ureja Direktiva KNPVP.
- 37 Vendar v takih okoliščinah člen 45 te direktive določa, da mora KNPVP med drugim sprejeti ukrepe, ki so nujni za to, da se imetnikom enot premoženja v tej državi zagotovijo izplačilo, ponovni odkup ali izplačilo enot premoženja in objava podatkov, ki so jih KNPVP dolžni zagotoviti. Po tej določbi morajo biti ti ukrepi sprejeti v skladu z zakoni in drugimi veljavnimi predpisi v državi članici trženja.

- 38 Iz pete uvodne izjave Direktive KNPVP izhaja, da je namen člena 45 te direktive zagotoviti obstoj mehanizmov, ki imetnikom enot premoženja omogočajo enostavno izvrševanje njihovih finančnih pravic v državi članici trženja, in objavo podatkov, ki jih morajo KNPVP zagotoviti imetnikom enot premoženja, v tej državi članici.
- 39 V teh okoliščinah je treba opozoriti, da čeprav je številne storitve, ki jih banka Beobank navaja v svojih stališčih, mogoče povezati z vpisom in imetništvom enot premoženja KNPVP, iz besedila člena 45 Direktive KNPVP vendarle jasno izhaja, da temu podjemu v tej državi ni treba zagotoviti drugega kot izplačila imetnikom enot premoženja, ponovni odkup ali izplačilo enot premoženja in objavo podatkov.
- 40 Zato je treba ugotoviti, da je zakonodajalec Unije štel, da je za doseg učinkovitejše in enotnejše zaščite udeležencev potrebno in zadostno, da se KNPVP naloži, da morajo imetnikom enot premoženja v državi članici trženja zagotoviti storitve, navedene v prejšnji točki.
- 41 V določbah Direktive KNPVP, ki urejajo finančne pravice imetnikov enot premoženja in obveznosti informiranja o teh pravicah, ki jih imajo KNPVP, ni določeno nič o načinu zastopanja, posedovanju enot premoženja KNPVP in prometu z njimi ali o načinih dokazovanja lastništva enot premoženja zaradi izvrševanja s tem povezanih pravic lastnikov.
- 42 Kot sta ugotovila generalni pravobranilec v točki 32 sklepnih predlogov in Komisija, je oblika, v kateri je enota izdana, neločljivo povezana s tem, kako se lahko dokaže lastništvo enot premoženja in izvršujejo s tem povezane pravice.
- 43 V zvezi s tem je treba med drugim navesti, da so v točki 1.10 stolpca 1, naslovljenega „Podatki o depozitarju“, ki je na seznamu A, priloženem k Direktivi KNPVP, našteje informacije, ki jih je treba zagotoviti imetnikom enot premoženja, in sicer glede narave in bistvenih značilnosti enot premoženja, ki jih izdaja KNPVP, vključno z njihovo obliko, torej ali gre za materializirane vrednostne papirje, potrdila, ki dokazujejo upravičenost, ali za vpis v register ali na račun, in navedbo, ali so imenske ali prinosniške.
- 44 Zato je, kot je poudaril generalni pravobranilec v točki 29 sklepnih predlogov, treba ugotoviti, da Direktiva KNPVP ne ureja navedenih področij in da se omejuje na vzpostavitev obveznosti obveščanja imetnikov enot premoženja v zvezi s tem.
- 45 Imetnik enot premoženja se tako ne more sklicevati na člen 45 te direktive in zlasti na obveznost KNPVP za zagotavljanje izplačila imetnikom enot premoženja v državi članici trženja, da bi od finančne službe tega podjema dosegel izročitev potrdila o vpisanih enotah premoženja.
- 46 Taka razlaga je podprta s členom 19(3)(m) Direktive 2009/65 v povezavi z uvodno izjavo 22 te direktive. Iz navedenega člena je namreč izrecno razvidno, da vsebino registra imetnikov enot premoženja, organizacijo vodenja tega registra in lokacijo urejajo ali pravila države članice, od koder je KNPVP, ali organizacijski pravilnik družbe za upravljanje tega podjema.
- 47 Glede na navedeno je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba obveznost iz člena 45 Direktive KNPVP, v skladu s katero mora KNPVP, ki enote svojega premoženja trži v državi članici, ki ni tista, v kateri je, zagotoviti izplačila imetnikom enot premoženja v državi članici trženja, razlagati tako, da ne vključuje tega, da se imetnikom enot premoženja izročijo potrdila o enotah premoženja, ki izkazujejo enote premoženja, vpisane na njihovo ime v register imetnikov enot premoženja, ki ga vodi izdajatelj.

Stroški

- 48 Ker je ta postopek za stranki v postopkih v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Obveznost iz člena 45 Direktive Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/ES z dne 29. junija 1995, v skladu s katero mora kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, ki enote svojega premoženja trži v državi članici, ki ni tista, v kateri je, zagotoviti izplačila imetnikom enot premoženja v državi članici trženja, je treba razlagati tako, da ne vključuje tega, da se imetnikom enot premoženja izročijo potrdila o enotah premoženja, ki izkazujejo enote premoženja, vpisane na njihovo ime v register imetnikov enot premoženja, ki ga vodi izdajatelj.

Podpisi